

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20Csp/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117203954
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117203954.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P.O.BOX 205 proti žalovanému S. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. Y., L. 54X/X, štátna príslušnosť SR, o zaplatenie XXX,XX Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy XX D. s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy XX D. od XX.X.XXXX do zaplatenia, zo sumy XX D. od XX.X.XXXX do zaplatenia, zo sumy XX D. od X.X.XXXX do zaplatenia, zo sumy XX D. od XX.X.XXXX do zaplatenia, zo sumy XX D. od X.X.XXXX do zaplatenia, zo sumy XX D. od XX.X.XXXX do zaplatenia, zo sumy XX D. od XX.XX.XXXX do zaplatenia, zo sumy XX D. od X.XX.XXXX do zaplatenia zastavuje.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,06%.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej aj „VÚB, a.s.“) žalobou podanou dňa XX.X.XXXX požiadal súd, aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu XXX,XX Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške X % ročne zo sumy XXX,XX D. od XX.X.XXXX do zaplatenia. V žalobe uviedol, že žalobca dňa X.X.XXXX uzavrel so žalovaným zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty I., a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXX. Žalovanému poskytol úver s dohodnutým úrokom vo výške XX,XX %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec 300 Eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 10 Eur. Dlžný zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledný kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je dňom splatnosti deň, ktorý je uvedený vo výpise. Žalovaný si neplnil povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, preto žalobca vystavil ku dňu 5.1.2017 nový výpis z kreditnej platobnej karty s konečným stavom ku dňu 31.12.2016 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške XXX,XX Eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy do dňa XX. XX.XXXX. Preto sa žalobca obrátil na súd.

2. V priebehu konania pôvodný žalobca postúpil pohľadávku proti žalovanému obchodnej spoločnosti Intrum Justitia Slovakia s.r.o., a navrhol zmenu účastníka na strane žalobcu, a preto súd uznesením č.k. 20Csp 38/2017-435 zo dňa 21.7.2017 pripustil, aby do konania namiesto doterajšieho žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o..

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Podaním zo dňa 2.2.2018 žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 90 Eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z dôvodu, že žalovaný túto sumu uhradil po začatí konania, a to platbami v sume XX D. dňa XX.X.XXXX, XX D. dňa XX.X.XXXX, XX D. dňa XX.X.XXXX, XX D. dňa XX.X.XXXX, XX D. dňa X.X.XXXX, XX D. dňa XX.X.XXXX, XX eur dňa XX.XX.XXXX, XX D. dňa X.XX.XXXX. Vo zvyšku trval žalobca na podanej žalobe.

5. Súd vytyčil pojednávania na X.X.XXXX a na XX.X.XXXX. Na pojednávania boli strany riadne a včas predvolané. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca, jeho právny zástupca, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní dňa XX.X.XXXX neospravedlnil, nežiadal odročiť toto pojednávanie. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd spor prejednal a rozhodol podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žaloby, Žiadosti o vydanie karty - autokarta Quatro, obchodných podmienok pre vydanie a používanie platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer finance holding účinných od X.XX.XXXX (ďalej len „obchodné podmienky“), výpisu z kreditnej platobnej karty, písomného podania žalobcu zo dňa X.X.XXXX, návrhu na zmenu žalobcu zo dňa XX.X.XXXX, oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa XX.X.XXXX, poštového podacieho hárku, ústrižkov poštových poukazov zo dňa XX.X.XXXX a XX.X.XXXX a zistil nasledujúci skutkový stav:

7. Z fotokópie Žiadosti o vydanie karty - autokarta R. zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že v bode II. je výška úverového rámca uvedená v sume XXX D., výška štandardnej mesačnej splátky XX Eur. V bode V. je uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov RPMN. V záverečnom ustanovení bodu V. žiadosti je uvedené, že Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa táto žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s CFH. Účinnosť zmluvy je viazaná na splnenie odkladacích podmienok, ktorými sú vydanie potvrdzujúceho listu a doručenie PIN kódu klientovi. Obchodné podmienky (OP), Cenník a Potvrdzujúci list sú súčasťou tejto žiadosti/zmluvy. Žiadosť bola žalovaným podpísaná dňa XX.XX.XXXX. V časti „Vyplní banka:“ sa za textom „CFH na základe plnomocenstva“ nachádza nečitateľný podpis s uvedením dátumu 1.2.2010 s miestom v Poprade.

8. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že okrem platieb, ktoré spomínal žalobca v podaní zo dňa X.X.XXXX uhradil žalovaný aj sumu XXX D. dňa XX.X.XXXX, sumu XXX D. dňa XX.X.XXXX, a poukázal v tomto smere na ním preložené ústrižky poštových poukazov. L. potvrdil, že si vzal úver od I. a.s. prostredníctvom platobnej kreditnej karty. Vyčerpал asi sumu XXX Eur, teda úverový limit, ale uhradil dokopy titulom úveru sumu XXX Eur. Úver použil na zakúpenie nábytku. Ďalej uviedol, že mu nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky zo strany VÚB a.s. na žalobcu. Už dva roky býva žalovaný v Trenčianskej Teplej, a keď sa pred dvoma rokmi sťahoval, tak do 2 týždňov od presťahovania žalovaný zmenu jeho adresy nahlásil polícii a taktiež zmenu adresy nahlásil na pobočke VÚB a.s. na námestí v Trenčíne. Pred dňom XX.X.XXXX žalovanému zo strany VÚB banky a.s. nebola doručená výzva na splnenie omeškaných splátok úveru.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len zákona č. 129/2010 Z.z.) Na účely tohto zákona sa rozumie a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže

uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa X.X.XXXX bola medzi VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy VÚB, a.s. ako veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úverový rámec do výšky 300 Eur, ktorý bol žalovaný oprávnený čerpať prostredníctvom vydanej kreditnej karty a žalovaný sa zaviazal vrátiť veriteľovi úver spolu s úrokmi, a to zaplatením dohodnutých mesačných splátok. Úver je síce absolútnym obchodom v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka a na úver dopadajú ustanovenia tretej časti Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy, avšak predmetná vec sa týka spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je regulovaná osobitnou právnou úpravou, ktorá má prednosť, a to ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ide o vzťah medzi obchodníkom a spotrebiteľom, ktorý prijíma úver na spotrebu, teda ide o typický občianskoprávny vzťah. Žalovaný obsah zmluvy a zmluvných podmienok pred jej podpísaním podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že VÚB, a.s. vzorový text zmluvy, obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Veriteľ poskytol žalovanému finančné prostriedky v rámci jeho podnikateľskej činnosti, bankového povolenia a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve menom priezviskom, rodným číslom, adresou bydliska a jeho vyjadrenia, že úver použil na kúpu nábytku. Prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona (Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka) bola zmluva uzavretá, bola viac krát judikovaná slovenskými súdmi, a viedla k tomu, že túto zásadu v záujme jednoznačného výkladu ustanovení na ochranu práv spotrebiteľa zákonodarca výslovne zakotvil zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2015 do ustanovenia § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Keďže zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenie k predmetnému ustanoveniu, je potrebné ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka použiť aj na daný zmluvný vzťah založený pred účinnosťou tohto ustanovenia. K rovnakému záveru o potrebe aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia dospel v obdobnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4MCdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, pričom opak žalobca netvrdil, a ani nepreukazoval. Spotrebiteľským úverom treba podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. chápať dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Žalobca uplatnil proti žalovanému neuhradený zostatok tohto úveru.

11. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

12. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa XX.X.XXXX bolo preukázané, že medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa XX.X.XXXX uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, a predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči žalovanému v celkovej výške

XXX,XX Eur na základe zmluvy o č. XXXXXXXX zo dňa X.X.XXXX. W. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ VÚB, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je pohľadávka splatná, predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarcu v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Toto ustanovenie musí byť dodržané v každom prípade bez ohľadu na to, či dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do obchodných podmienok vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Treba zdôrazniť, že predmetné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnať omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Preto akákoľvek odchylna úprava podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve o úvere, napríklad v obchodných podmienkach, ktoré vopred pripravila banka a žalovaný ich musel prijať, keď chcel, aby mu bol úver poskytnutý, ktorou odchylnou úpravou by sa na ujmu práv spotrebiteľa eliminovali zákonné limity umožňujúce banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, nemôže byť platná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015-166 zo dňa 22.3.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. XXCo/XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, č.k. XCo/XXX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti súdov. Žalobca nijako nereagoval na výzvu súdu, aby súdu predložil písomnú výzvu VÚB, a.s. ktorou banka vyzýva žalovaného, aby uhradil banke omeškané splátky predmetného úveru, a ani doklad o tom, že banka túto výzvu žalovanému doručila, resp. ju aspoň žalovanému odoslala. Za kvalifikovanú výzvu nemožno považovať ani žalobu podanú v danej veci pôvodným žalobcom I., a.s., pretože tá je adresovaná okresnému súdu, a žaloba bola doručená žalovanému až dňa XX.XX.XXXX, t.j. po postúpení pohľadávky. Žaloba nemohla byť súdom žalovanému doručená skôr, pretože žalobca neuhradil poplatok za žalobu v lehote stanovenej vo výzve súdu zo dňa XX.X.XXXX, ale poplatok uhradil až dňa XX.X.XXXX v lehote na odvolanie proti uzneseniu súdu zo dňa XX.X.XXXX, ktorým súd konanie zastavil. Faktom ostáva, že žalobca nepredložil na výzvu súdu kvalifikovanú výzvu na splnenie dlhu dlžníkovi, ani doklad o odoslaní, prípadne jej doručení. Žalovaný na pojednávaní poprel, žeby mu bola zo strany banky doručená takáto výzva pred postúpením pohľadávky zo dňa XX.X.XXXX, pričom zmenu svojej adresy pobytu nahlásil X týždne po presťahovaní na pobočke VÚB, a.s.. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, a podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd

skúmať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodiť ani to, že dlžník by mohol namietať platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

13. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovaného na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že mu túto výzvu odoslal, a doručil, a žalovaný túto skutočnosť poprel, žalobca nepreukázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie, a preto zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa XX.X.XXXX je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanému absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

14. Keďže žalobca pred začatím pojednávania vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 90 Eur s príslušným úrokom z omeškania vzhľadom na čiastočné úhrady žalovaného rozpísané v podaní žalobcu zo dňa X.X.XXXX súd výrokom I. konanie v tejto časti podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil a výrokom II. žalobu proti žalovanému vo zvyšnej časti zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

15. Súd dodáva, že aj v prípade, ak by žalobca preukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súd by žalobe vyhovieť nemohol. Podľa § 150 ods. 1 CSP Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Podľa § 132 ods. 1 CSP má žalobca povinnosť už v žalobe označiť dôkazy na preukázanie rozhodujúcich skutočností. Z citovaných ustanovení vyplývajú procesné bremena strany, a to bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednáca zásada, pričom v rámci bremena tvrdenia zákon ukladá strane povinnosť tvrdiť všetky potrebné skutočnosti, ktorých okruh je určený hypotézou hmotnoprávnej normy, upravujúcej sporný právny pomer strán. Ak účastník neunesie bremeno tvrdenia alebo dôkazné bremeno, prejaví sa to na výsledku sporu negatívne voči tomuto účastníkovi. Podľa § 150 ods. 2 CSP na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Žalobca v konaní neunesol bremeno tvrdenia ohľadom uplatneného práva na zaplatenie istiny pohľadávky s príslušenstvom. Žalobca ani na výzvu súdu zo dňa X.X.XXXX, ktorá bola žalobcovi doručená dňa X.X.XXXX nevedol, z akých položiek pozostáva uplatnený peňažný nárok v sume 474,38 D. (istina, úrok, poplatky, zmluvné pokuty), nevedol výšku a dátum jednotlivých čerpaní úveru, akú celkovú sumu žalovaný čerpal, akú celkovú sumu žalovaný uhradil veriteľovi titulom predmetnej zmluvy. Nevedol ani, v akých sumách vykonal žalovaný čiastočné úhrady a ani dátumy jednotlivých úhrad, a na aké položky dlhu a v akom rozsahu (istina, úrok, poplatky) právny predchodca žalobcu tieto úhrady započítal, nevedol spôsob ich výpočtu. Žalobca jednotlivé zložky uplatnenej pohľadávky neoprel o konkrétne zmluvné alebo zákonné ustanovenie. Tieto chýbajúce tvrdenia žalobcu nemožno nahraďovať predložením listín, v tomto prípade výpisov z kreditnej karty. Súd nemôže nahrádzať nedostatok skutkových tvrdení žalobcu tým, že z výsledkov dokazovania bude vyvodzovať skutkové tvrdenia o nárokoch žalobcu. Z výpisov z kreditnej za obdobie od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanému účtoval rôzne poplatky, sankčné úroky, náklady vymáhania, oprávnenosť účtovania ktorých položiek žalobca napriek výzve súdu nijako nevysvetlil. Odvolávať sa na výpis z bankovej knihy, v ktorom je zaevidovaná len výsledná suma dlhu XXX,XX Eur nezbavuje žalobcu povinnosti tvrdenia s tým, že výpis z bankovej knihy nemá vyššiu dôkaznú silu než iné listinné dôkazy. Žalobca sa nedostavil ani na pojednávanie, na ktorom by tiež mohol splniť povinnosť tvrdenia. V danej veci ide pritom o nárok uplatnený voči spotrebiteľovi a súd je povinný z úradnej povinnosti skúmať, či sa žalobca proti žalovanému nedomáha neoprávnených plnení, majúcich základ v neprijateľných zmluvných podmienkach, a či počas trvania úverového vzťahu žalobca časť úhrad započítal na plnenia, ktoré sú v rozpore s predpismi na ochranu práv spotrebiteľa. Žalobca však v tomto smere žiadne skutkové tvrdenia súdu neposkytol. Súd potom nemohol preskúmať opodstatnenosť uplatneného práva a oddeliť plnenie dovoľené od plnenia nedovoľeného a nemohol rozhodnúť, v akej sume zaviazá žalovaného k splneniu peňažného dlhu zo zmluvy o úvere. Neunesenie bremena tvrdenia má v zmysle ustálenej judikatúry súdov za následok stratu sporu. Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/106/2017-95 zo dňa 16.8.2017 konštatoval, že v prípade neunesenia bremena tvrdenia žalobcom je nutné žalobu zamietnuť, pričom až potom, keď žalobca uvedie skutkový a právny dôvod prijatého,

resp. požadovaného plnenia môže konajúci súd skúmať, či tento dôvod nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v spotrebiteľskej zmluve.

16. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 256 ods. 1 CSP Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Žaloba bola v časti o zaplatenie sumy 90 Eur vzatá späť pre správanie sa žalovaného, ktorý túto sumu v splátkach po začatí konania žalobcovi uhradil, a preto nesie žalovaný procesnú zodpovednosť za zastavenie konania v tejto časti, ktorá zo žalobou uplatnenej sumy predstavuje 18,97% a v zmysle § 256 ods. 1 CSP je žalovaný povinný nahradiť trovy zastaveného konania. Vo zvyšku o zaplatenie sumy 384,38 Eur bola žaloba zamietnutá, a vzhľadom na zásadu úspechu je žalobca v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP povinný nahradiť trovy konania v tejto časti, ktorá zo žalobou uplatnenej sumy predstavuje 81,03%. S poukazom na uvedené skutočnosti prevažne úspešný žalovaný má podľa § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1 CSP právo na náhradu trov konania v rozsahu 62,06%. Preto súd výrokom III. vyslovil, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,06%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.